

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคไท

นายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้อง ยื่นคำร้อง และคำร้องเพิ่มเติม ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตามลำดับ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไท ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง เนื่องจากผู้ถูกร้องได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง แต่ไม่นำเงินที่ได้รับไปชำระตามวัตถุประสงค์ที่ขอเบิกจ่าย ดำเนินการประชุมใหญ่ไม่เป็นไปตามข้อบังคับพรรค และไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๕๕ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป เป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๖

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดสรรเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมืองตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคให้แก่พรรคการเมือง โดยพรรคไท ผู้ถูกร้อง ได้รับจัดสรรเงินดังกล่าวสำหรับปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑,๔๖๑,๘๗๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งทราบจากหนังสือขอคัดสำเนาทะเบียนพรรคไทของการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อดำเนินคดีแพ่งกับผู้ถูกร้องว่า ผู้ถูกร้องค้างชำระค่าไปรษณียากร เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งสอบถามข้อเท็จจริงไปที่ทราบจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยว่า ผู้ถูกร้องซึ่งได้รับอนุญาตให้ฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์และไปรษณีย์ด่วนพิเศษโดยชำระค่าฝากส่งเป็นเงินเชื่อ ณ ที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิต ได้ใช้บริการฝากส่งในเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ เดือนมกราคม ๒๕๕๔ และเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ รวมเป็นเงิน ๑๔๒,๔๐๐ บาท เมื่อการสื่อสารฯ ทวงถาม ผู้ถูกร้องก็ขอผ่อนชำระแต่ก็ไม่ชำระ ซึ่งเมื่อสำนักบริหารการสนับสนุนโดยรัฐได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการขอเบิกจ่ายเงินค่าไปรษณียากรก็ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องได้ขอเบิกเงินค่าไปรษณียากรเป็นค่าฝากส่ง

สิ่งของทางไปรษณีย์ที่ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ตามใบแจ้งหนี้ของ
ที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิต ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๕๒,๕๐๐ บาท และสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งได้โอนเงินจำนวนดังกล่าวให้ไปเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ รวม
ค่าโทรศัพท์ จำนวน ๒๒๓.๖๓ บาทด้วย และผู้ถูกร้องได้ขอเบิกและได้รับการสนับสนุนเงินเป็น
ค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๔ จากกองทุนเพื่อการ
พัฒนาพรรคการเมืองอีก ๒ ครั้ง โดยรับเงินไปแล้วเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๘
มิถุนายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒๘,๗๕๒.๐๕ บาท และ ๒,๑๕๐.๗๐ บาท ตามลำดับ ต่อมา
วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุน
พรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๕๓ และได้ตรวจสอบบัญชีงบการเงินของผู้ถูกร้องเพื่อเป็นหลักฐาน
ประกอบการพิจารณารายงานการใช้จ่ายเงินดังกล่าว และผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกร้องส่งเอกสารหลักฐานที่
เกี่ยวข้องเพิ่มเติม พร้อมทั้งชี้แจงแสดงเหตุผลการใช้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าว ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ได้ชำระ
เงินให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการให้เงินสนับสนุนจากกองทุนฯ แล้ว
เหตุที่ชำระล่าช้าเนื่องจากผู้ถูกร้องเข้าใจว่าสามารถยืมเงินจำนวนดังกล่าวไปตรงจ่ายในกิจการอื่นๆ
ของพรรคได้ จึงได้ยืมไปจ่ายเป็นค่าเช่าอาคารที่ตั้งสำนักงานใหญ่ซึ่งค้างชำระ ส่วนเอกสารไม่สามารถ
จัดส่งเพิ่มเติมให้ได้เนื่องจากสำนักงานใหญ่ของพรรคถูกผู้ให้เช่าปิดล็อกกุญแจ ผู้ร้องได้พิจารณา
ข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่นำเงินที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปชำระตาม
วัตถุประสงค์ที่ขอเบิกเงิน ปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยมานานจนกระทั่งได้มีการขอเอกสารหลักฐานและ
มีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินและได้รับการยืนยันจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยว่า ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน
๒๕๕๕ ผู้ถูกร้องยังไม่ชำระเงิน เพิ่งจะชำระเงินจำนวนดังกล่าวหลังจากได้รับเงินจากกองทุนเพื่อ
การพัฒนาพรรคการเมืองไปแล้ว ๑ ปี ๓ เดือนเศษ โดยอ้างว่าสามารถนำเงินไปใช้ในรายการอื่นได้กรณี
จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒

ผู้ร้องได้มีประกาศสำนักงานนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง การจดทะเบียนพรรคการเมือง
ผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๕ โดยมีคณะกรรมการบริหารพรรค จำนวน ๑๖ คน ต่อมาได้มี
ประกาศ เรื่อง ผู้ถูกร้องเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพรรค ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรค ตอบรับการ
เปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค กรรมการบริหารพรรค ตอบรับการเปลี่ยนแปลงกรรมการ
บริหารพรรค ข้อบังคับพรรค ตามประกาศลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๐
วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๑ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๒ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๒ วันที่ ๓ เมษายน
๒๕๔๓ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ วันที่ ๑๑, ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓ วันที่ ๖, ๒๕ กันยายน

๒๕๔๓ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ ทำให้มีคณะกรรมการบริหารพรรค ผู้ถูกร้อง ที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับพรรค จำนวน ๓๑ คน แต่ในการแจ้งต่อผู้ร้องถึงการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่แทนชุดเดิมที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง จำนวน ๑๖ คน ในคราวประชุมใหญ่สามัญประจำปีของพรรค เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ นั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ายังไม่ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ร้องจึงให้ผู้ถูกร้องชี้แจงและส่งเอกสารเพิ่มเติม ทั้งแจ้งให้ผู้ถูกร้องดำเนินการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติม เพื่อให้มีตำแหน่งครบตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ และข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องฯ ข้อ ๒๑ และเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกร้องได้แจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า ได้จัดประชุมใหญ่สามัญ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งที่ประชุมมีมติเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคและเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติมตามที่แจ้งให้ดำเนินการแล้ว โดยจัดส่งสำเนารายงานการประชุมฯ มาด้วย ซึ่งปรากฏมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๒๕ คน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานแล้ว ปรากฏว่าไม่ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ร้องจึงให้ผู้ถูกร้องชี้แจงและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เมื่อผู้ถูกร้องชี้แจงและจัดส่งเอกสาร ผู้ร้องได้ตรวจสอบแล้ว พบว่าผู้ถูกร้องไม่ส่งเอกสารที่ผู้ร้องแจ้งให้ดำเนินการ คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งและต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามข้อบังคับ บุคคลที่ปรากฏรายชื่อเข้าร่วมประชุมใหญ่ กรรมการบริหารพรรค ผู้แทนสาขาพรรค มีจำนวน และรายชื่อ ไม่ตรงกันกับคำชี้แจง โดยผู้ร้องอ้างว่าไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบเอกสารของพรรคที่สำนักงานใหญ่ได้ ผู้ร้องได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการประชุมใหญ่สามัญของพรรค ผู้ถูกร้อง ไม่เป็นไปตามข้อบังคับของพรรคฯ ข้อ ๖๑, ๕๖ และไม่เป็นองค์ประชุมตามข้อ ๖๒ ผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๒๖

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติอนุมัติวงเงินจัดสรรสนับสนุนพรรคการเมืองและคณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้มีมติเห็นชอบให้จัดสรรสนับสนุนพรรคการเมืองตามที่ได้อนุมัติวงเงินดังกล่าวในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งผู้ถูกร้องได้รับการจัดสรรตามแผนงานและโครงการ จำนวน ๓ โครงการ เป็นเงิน ๕๒๔,๐๐๐ บาท จัดสรรเป็นค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคสำหรับสำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรค รวม ๑๕๘,๕๔๘ บาท และในปี ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เบิกจ่ายเงินให้ผู้ถูกร้องไปบ้างแล้ว เป็นการเบิกจ่ายเงินตามแผนงานและโครงการ ๒ งวด ค่าสาธารณูปโภค ๒ งวด ซึ่งผู้ถูกร้องนอกจากจะต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ แล้ว

ยังจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินดังกล่าวในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไปตามนัยมาตรา ๖๒ อีกด้วย แต่ปรากฏว่าเมื่อสิ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนในรอบปี ๒๕๔๕ ของผู้ถูกร้องเฉพาะแบบรายงานไม่มีการลงรายละเอียดใดในแบบ แต่มีหมายเหตุว่าข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่างๆ ยังไม่สามารถลงรายละเอียดได้ และหลักฐานการจ่ายเงินก็ยังไม่ส่งให้ไม่ได้ ผู้ร้อง จึงให้ผู้ถูกร้องชี้แจงและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องภายใน ๑๕ วัน และผู้ร้องตรวจสอบแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้รับเงินสนับสนุนประจำปี ๒๕๔๕ ไปแล้ว ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ

การที่ผู้ถูกร้อง นำเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปใช้จ่าย ไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๔๕ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป และดำเนินการประชุมใหญ่ไม่เป็นไปตามข้อบังคับพรรคฯ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๖ ตามลำดับ อันเป็นเหตุให้ยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ ผู้ร้อง จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทย ผู้ถูกร้อง ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้อง และคำร้องเพิ่มเติมไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญฯ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัย สำเนาคำร้องและคำร้องเพิ่มเติม ให้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง และคำชี้แจงเพิ่มเติม สรุปว่า เงินสนับสนุน จำนวน ๑๔๒,๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินจัดสรรของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองประจำปี ๒๕๔๓ นั้น ผู้ถูกร้องได้รับเงินสนับสนุนดังกล่าวในปี ๒๕๔๔ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่กองทุนฯ จัดสรรให้ผู้ถูกร้อง มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนเป็นค่าไปรษณียากรให้แก่ผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ และผู้ถูกร้องก็นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นค่าส่งไปรษณีย์ภัณฑ์และพัสดุไปรษณีย์โดยมิได้นำไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นแต่อย่างใด การที่นายธนบดีนทร์ แสงสถาพร หัวหน้าพรรคไทย ผู้ถูกร้อง ยืมเงินจำนวนดังกล่าวไปทวงจ่ายเป็นค่าเช่าสำนักงานใหญ่ของพรรค และกู้ยืมเงินมาคืนเงินยืมทวงจ่ายในภายหลัง อันเป็นเหตุให้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยล่าช้าไปกว่ากำหนด ก็มีได้ทำให้ผู้ถูกร้องใช้จ่ายเงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ ทั้งการยืมเงินค่าไปรษณียากรดังกล่าวไปทวงจ่ายในกิจการอื่นของพรรคนั้น เป็นการ

กระทำเพื่อแก้ไขปัญหาของนายชนบดินทร์ ซึ่งรับผิดชอบการบริหารงานของพรรค โดยคณะกรรมการบริหารพรรคไม่มีส่วนรับรู้แต่อย่างใด ไม่มีผลผูกพันผู้ถูกร้องซึ่งเป็นนิติบุคคล ผู้ถูกร้องไม่ได้ใช้จ่ายเงินสนับสนุนไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๒ อันเป็นเหตุให้ยุบพรรคตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ

ผู้ถูกร้องได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยในรอบปี ๒๕๔๓ ผู้ถูกร้องมีค่าไปรษณียากรที่ต้องเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากกองทุนฯ จำนวน ๑๔๓,๓๘๘ บาท ตรงตามที่ระบุไว้ในรายงาน และได้มีหนังสือขอเบิกเงินค่าไปรษณียากร จำนวน ๑๔๒,๖๔๕ บาท จากกองทุนฯ ไปแล้วก่อนที่จะจัดทำรายงาน ส่วนการจัดทำสมุดรายวันแสดงรายรับและรายจ่ายเงินค่าไปรษณียากรมีปัญหา เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจของพนักงานบัญชีที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ได้เกิดจากการกระทำที่มีเจตนาทุจริต และมีได้ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ ของพรรคผู้ถูกร้องนั้น มีกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคไปก่อน จำนวน ๕ คน ซึ่งผู้ถูกร้องได้รายงานให้ผู้ร้องทราบแล้ว จึงเหลือคณะกรรมการบริหารพรรคในวันประชุม ๒๒ คน และกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) เข้าร่วมประชุมมี ๑๔ คน จากจำนวนที่เหลือทั้งหมด ๒๒ คนดังกล่าว และตัวแทนสาขาพรรค ๓ คน จากจำนวนทั้งหมด ๑๐ คน ผู้เข้าร่วมประชุมจึงมีจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ถือเป็นองค์ประชุมตามข้อบังคับพรรคไทย ผู้ถูกร้อง ข้อ ๖๒ แล้ว ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๒๖ แต่อย่างใด ไม่มีเหตุให้ยุบพรรคการเมืองตามนัยมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ทั้งผู้ร้อง ยื่นคำร้องเมื่อพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อผู้ร้อง ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ ได้

ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยกคำร้อง และคำร้องเพิ่มเติมของผู้ร้อง เพื่อให้พรรคไทย ผู้ถูกร้องดำเนินกิจการทางการเมืองต่อไป

พิจารณาแล้ว ปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยและการสั่งยุบพรรคการเมืองของศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำชี้แจงโต้แย้งและคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญชี้ขาดข้อกฎหมายดังกล่าวของผู้ถูกร้อง นั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมือง และมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ ได้ คือคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๑ เรื่องนายทะเบียนพรรคการเมือง ขอให้ตั้งยุบพรรคมวลชน วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ทั้งศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้รับเรื่องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว จึงไม่วินิจฉัยซ้ำอีก

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาคำวินิจฉัยว่า พรรคไท ผู้ถูกร้องนำเงินค่าไปรษณียากรที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปใช้จ่ายไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ ดำเนินการประชุมใหญ่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ และข้อบังคับของพรรค ข้อ ๖๒ ไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมือง ในรอบปี ๒๕๔๕ ให้ถูกต้องตามความจริง และยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป เป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ประเด็นตามคำร้องลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ว่า ผู้ถูกร้องไม่นำเงินค่าไปรษณียากรที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ขอเบิกจ่าย เป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ หรือไม่ นั้น ตามคำร้องและคำชี้แจงของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ฟังได้เป็นยุติในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกร้องได้ขอเบิกเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรจากผู้ร้อง (ตามเอกสารหมายเลข ๕ ท้ายคำร้องเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๕ ของผู้ร้อง) ซึ่งกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง ได้จัดสรรเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภค จำนวน ๑๔๒,๔๐๐ บาท (ตามคำชี้แจง จำนวน ๑๔๒,๖๐๐ บาท) ให้แก่ผู้ถูกร้องรับไป เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกร้องได้รับอนุญาตจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยให้ฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์และไปรษณีย์ด่วนพิเศษโดยชำระค่าฝากส่งเป็นเงินเชื่อ ณ ที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิต และผู้ถูกร้องให้บริการฝากส่งเป็นรายเดือน และค้างชำระเงินค่าฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์และพัสดุไปรษณีย์ ในเดือนธันวาคม ๒๕๔๓ จำนวน ๑๔๒,๔๐๐ บาท เดือนมกราคม ๒๕๔๔ จำนวน ๘๐ บาท และเดือนมีนาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑๒๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๑๔๒,๖๐๐ บาท หลังจากผู้ถูกร้องได้รับเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคจากกองทุนฯ จำนวนดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องก็ได้นำเงินสนับสนุนไปชำระค่าฝากส่งที่ค้างชำระให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยแต่อย่างใด การสื่อสารฯ ทวงถามก็ไม่ชำระ แต่ผู้ถูกร้องกลับนำเงินจำนวนดังกล่าวไปจ่ายเป็นค่าเช่าอาคารสำนักงานใหญ่ซึ่งค้างชำระผู้ให้เช่าอยู่ เพิ่งจะชำระให้การสื่อสารฯ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนดให้พรรคการเมืองได้รับการสนับสนุนในเรื่องค่าไปรษณียากร ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสาธารณูปโภค และด้านอื่นๆ เพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด” และมาตรา ๖๒ บัญญัติว่า “พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ และจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป”

ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นขอเบิกเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและสาธารณูปโภค เมื่อได้รับเงินสนับสนุนดังกล่าวไปแล้วต้องนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคเท่านั้น ผู้ถูกร้องนำเงินไปจ่ายค่าเช่าอาคารที่ตั้งสำนักงานใหญ่ที่ผู้ถูกร้องค้างชำระกับผู้ให้เช่า จึงเป็นการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น ข้ออ้างที่ว่าเป็นการยืมตรงจ่ายเป็นค่าเช่าไปก่อนโดยจะกู้ยืมเงินมาใช้คืนในภายหลังทั้งเป็นการกระทำของนายธนบดีนทร์ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรค ไม่ผูกพันผู้ถูกร้อง การนำเงินจำนวนที่ได้รับไปชำระให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทย ค่าเช่าไปมากกว่ากำหนด ก็มีได้ทำให้ผู้ถูกร้องใช้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ นั้น จะรับฟังว่าเป็นการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ที่ขอเบิกเงินสนับสนุนมาตามกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ แม้มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ จะกำหนดให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง แต่มาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็กำหนดให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้แทนของพรรคการเมืองในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องโดยนายธนบดีนทร์ หัวหน้าพรรค ผู้ถูกร้อง ได้นำเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรไปตรงจ่ายในกิจการอื่นที่ไม่เป็นไปตามการที่ขอเบิกเงินและรับเงินสนับสนุนมา คณะกรรมการบริหารพรรคก็ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำดังกล่าว จะอ้างว่าคณะกรรมการบริหารพรรคไม่ทราบและไม่รับรู้ในการกระทำนั้น ไม่ได้ ดังนั้น ย่อมถือเป็นการกระทำของผู้ถูกร้องด้วย ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องจึงเป็นการกระทำไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ

ส่วนประเด็นตามคำร้อง (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๒๖ และ

ข้อบังคับ ข้อ ๖๒ ของพรรค นั้น เห็นว่า ข้อบังคับพรรคไท (ผู้ถูกร้อง) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๑ กำหนดให้การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้ (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี) (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี) และ (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีสาขาพรรค และข้อ ๕๗ กำหนดให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคหากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้ ซึ่งการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๑ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุมตามข้อบังคับของพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองต้องประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองและสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในระหว่างที่พรรคการเมืองใดดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๕ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองนั้นประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และสมาชิก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง”

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ตามคำร้อง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ของผู้ร้องว่า พรรคไท ผู้ถูกร้องมีกรรมการบริหารพรรค จำนวน ๓๑ คน กรรมการสาขาพรรค จำนวน ๑๐ คน รวม ๔๑ คน แต่การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ของพรรคไท ผู้ถูกร้อง นั้น มีสมาชิกตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ที่เป็นกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๔ คน และผู้แทนสาขาพรรค จำนวน ๓ คน จึงมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒ ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า คณะกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) มีจำนวน ๒๒ คน ไม่ใช่ ๓๑ คน ตามคำร้อง เนื่องจากมีคณะกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ลาออกจากการเป็นสมาชิกไปเมื่อต้นปี ๒๕๕๕ ก่อนที่จะมีการประชุมใหญ่สามัญครั้งดังกล่าว จำนวน ๕ คน นั้น ไม่อาจรับฟังได้ การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้รายงานการลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้ร้องทราบแล้วนั้น มิใช่เป็นการแจ้งการเปลี่ยนแปลง และได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๓๓ แต่อย่างใด ซึ่งมาตรา ๓๓ ดังกล่าว บัญญัติว่า “เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองหรือ

ราชการตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง (๕) ที่จัดแจ้งไว้กับนายทะเบียน หรือรายละเอียดที่แจ้งไว้ในแบบ
ตามมาตรา ๓๐ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้พิจารณาแก้ไขรายละเอียดดังกล่าว

การเปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่งจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจาก
นายทะเบียน และให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

...ฯลฯ...”

การรายงานดังกล่าวของผู้ถูกร้อง จึงมิใช่กรณีการรายงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย
พรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองหรือรายงานตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และ
ไม่ถึงว่า得有รายงานการเปลี่ยนแปลงทำให้จำนวนคณะกรรมการบริหาร (รักษาการ) ลดลงเหลือ
จำนวน ๒๒ คน การประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จึงมิได้
เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๒๖

ส่วนประเด็นตามคำร้อง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ว่า ผู้ถูกร้อง ไม่จัดทำรายงานการใช้
จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๕๕ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงยื่นต่อคณะกรรมการ
การเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ นั้น ก็ฟังได้ตามคำร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องมิได้โต้แย้งคัดค้านว่า คณะกรรมการ
กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้อนุมัติวงเงินสนับสนุนพรรคการเมืองในคราวประชุมเมื่อวันที่
๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยพรรคไท ผู้ถูกร้องได้รับจัดสรรตามแผนงานและโครงการ จำนวน ๓ โครงการ
เป็นเงิน ๕๒๔,๐๐๐ บาท และได้รับจัดสรรเป็นค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคสำหรับสำนักงาน
ใหญ่พรรคและสาขาพรรค รวม ๑๕๘,๕๘๘ บาท ซึ่งในปี ๒๕๕๕ ผู้ถูกร้องได้เบิกจ่ายและรับเงินไปจาก
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามแผนงานและโครงการ ๒ งวด จำนวนเงิน ๓๒๗,๕๐๐ บาท
และเบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภคอีก ๒ งวด เป็นเงิน ๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องจะต้องจัดทำรายงาน
การใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อ
คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไปตามนัยมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ

ปัญหามีว่า ผู้ถูกร้อง ไม่ได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนในรอบปี ๒๕๕๕ ให้ถูกต้อง
และยื่นต่อคณะกรรมการฯ ภายในกำหนดดังกล่าวตามคำร้อง หรือไม่ นั้น เห็นว่าตามคำร้องของผู้ร้อง
และคำชี้แจงลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ของผู้ถูกร้อง ฟังได้ตรงกันว่ารายงานการใช้จ่ายเงิน

สนับสนุนในรอบปี ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ถูกร้องยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ นั้น ผู้ถูกร้องส่งเฉพาะแบบรายงาน ไม่มีรายละเอียดในแบบ รายงานมีเพียงหมายเหตุว่าข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่าง ๆ ยังไม่มีรายละเอียด และหลักฐานการจ่ายเงินก็ยังไม่สามารถจัดส่งให้ได้ โดยผู้ถูกร้องอ้างในหมายเหตุดังกล่าวว่า เนื่องจากเอกสารส่วนหนึ่งเก็บรักษาไว้ในสำนักงานใหญ่เดิมของพรรคที่มีกรณีพิพาทกับเจ้าของบ้านที่ให้เช่าและสำนักงานถูกล็อกกุญแจไว้ เจ้าหน้าที่ของพรรคไม่สามารถเข้าไปเอาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ได้ ดังนี้ กรณีจึงฟังได้ตามคำร้องว่า ผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้ผู้ถูกร้องซึ่งได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี ๒๕๕๕ ต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าไม่สามารถลงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่าง ๆ ไปในแบบรายงานได้เพราะมีเหตุสุดวิสัย เจ้าหน้าที่ของพรรคเข้าไปเอาเอกสารหลักฐานที่เก็บรักษาไว้ในสำนักงานใหญ่ซึ่งผู้ให้เช่าล็อกกุญแจไว้เนื่องจากมีกรณีพิพาทกัน ผู้ถูกร้องมิได้มีเจตนาจะไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด นั้น ไม่อาจรับฟังมาลบล้างการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ถูกร้องตามที่รับฟังมาแล้วข้างต้นได้

สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่า ผู้ร้องทราบและผู้ถูกร้องกระทำผิดไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นวันที่ผู้ร้องได้รับหนังสือชี้แจงจากหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง ซึ่งนับถึงวันที่ยื่นคำร้องเกิน ๑๕ วัน ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว นั้น เห็นว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งทราบว่า ผู้ถูกร้องมิได้นำเงินที่ได้รับการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคไปชำระหนี้ค่างค่าฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์และพัสดุไปรษณีย์ตามใบแจ้งหนี้ที่ผู้ถูกร้องนำส่งเป็นหลักฐานขอเบิกเงินค่าไปรษณียากร ก็ได้ตรวจสอบเพื่อหาข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องเข้าข่ายการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ หรือไม่ เท่านั้น เมื่อผู้ร้องได้พิจารณาแล้วให้ความเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอว่ามีเหตุแห่งการยุบพรรค จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน ไม่ใช่วันที่ผู้ร้องได้รับหนังสือชี้แจงจากผู้ถูกร้อง กรณีของผู้ถูกร้อง ผู้ร้องได้เห็นชอบตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ดังนั้น วินิจฉัยว่า พรรคไทย ผู้ถูกร้อง มิได้ปฏิบัติและดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๖๒ อันมีเหตุให้ยุบพรรคได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) ตามคำร้องของผู้ร้อง

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฯ มาตรา ๖๕ วรรคสอง จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคไทย

นายศักดิ์ เตชะชาล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ